

וְאָסֹף סִיחַן אֶת בְּלֻעֵמוֹ וַיַּצֵּא לִקְרָאת
יִשְׂרָאֵל הַמְּרֻבָּה וַיָּבֹא יְהֻזָּה וַיְלַחֵם
בַּיִשְׂרָאֵל יְחִיבָּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי חֲרֵבּוֹ יְרֻשָּׁה
אֶת אָרְצָעַמְּרָנָן עַד יְבָקָעַ רַדְבָּנָעַעַמְּזָן
מֵעַנְבָּלְבָנִי עַפְזָן וַיַּקְרַב יִשְׂרָאֵל אֶת
כָּל הָעָרִים הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁבַּט יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עָרֵי הָאָמָרִי בְּחַשְׁבָּנוֹ וּכְנֵלְבָנָתָה ۱۶
חַשְׁבָּנוֹ עִיר סִיחַן מֶלֶךְ הָאָמָרִי הוּא הוּא
נְלַחֵם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרָאָטוֹן וַיַּקְרַב אֶת
כָּל אָרְצָנוֹ מִרוֹן עַד אַרְנָן יְעַלְפָן יְאַמְרָנוֹ
הַמְּשֻׁלְּלִים בָּאוּ חַשְׁבָּנוֹ תְּבָנָה וְתְּפָנוֹן עַשׂ
סִיחַן ۱۷ פִּיאָשׁ יְעַזָּה מִחְשָׁבָנוֹ לְהַבָּחָנָה
מִקְרִית סִיחַן אֲכַלָּה עַר מוֹאָב בְּעַרְלָי
בְּמִחוּת אַרְנָן אָזִין לְךָ מוֹאָב אַבְרִת ۱۸
עַם כְּמֹישׁ נָתַן בְּנֵו פְּלִיטָם וּכְנֵצִיו בְּשָׁמָיו
לְמֶלֶךְ אָמָרִי סִיחַן וּנוּרָם אָבָר חַשְׁבָּנוֹ
עַד דִּיקָן וּנְשִׁים עַד נְפָח אֲשֶׁר עַל מִיד
מִידָּבָא וַיִּשְׁבַּט יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הָאָמָרִי
וַיִּשְׁלַח מֶתֶה לְדָגָל אַתִּיעַזְרֵר וְלִפְרֵז בְּנָהָזָה
חוֹרֶט אֶת הָאָמָרִי אֲסֹר טָם וַיַּפְנִזְעָלָנוֹ
בַּזְדַּה הַבָּשָׂן וַיַּצֵּא עָגָן מֶלֶךְ הַבָּשָׂן לְקַרְבָּן
לְקָרָאתָם חֹוָא וּמְלַעַמוֹ לְמַלחְמָה אֲדֹרְיוּן
וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹמֶשָּׁה אֶל תִּירָא אֶתְנִי
בַּעַד נְתַרְתִּי אֶתְנוֹ וְאֶתְכָלְעַמוֹ וְאֶתְאַרְיָעָנוֹ
וְעַשְׂתָה לְוּ בְּאָשָׁר עַשְׂתָה לְסִיחַן מֶלֶךְ
הָאָמָרִי אֲשֶׁר יִשְׁבַּט בְּחַשְׁבָּנוֹ וַיַּפְרַא אֶתְנוֹ
וְאֶתְבָּנָנוֹ וְאֶתְכָלְעַמוֹ עַד בְּתִית הַלְּאוֹר
לוֹ שְׁוֹרֵיד וַיַּרְשֵׁוּ אֶת אָרְצָנוֹ וַיַּסְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחַנְטוּ בָּעִירָתָה מְזָבָב ۱۹
מַעֲבָר לִירָן יְרָחָו

בְּלִקְבָּן עַפְרוֹן
אוֹת פְּרָאַטְוֵן
עֲשָׂה יִשְׂרָאֵל

את הנחשים השרפים יינשכו איה העז
וימת עב רב מישראל ויבא הרעם אל
משה ויאמרו חטאנו כי ברנוביהו
ובך התפלל אל יהוה ויסר מעליונאת
הנחש ויתפלל משה בעיר העם ויאמר
יהוה אל משה עשה לך שרי ושים
אתו על נס והיה כל הנשיך וראה אתו
וחיו ויעש משה נחש נחשתו וישמרו
על חסן והיה אם נשיך הנחש אתה אש
וחבט אל נחש הנחותתו וויסע בני
ישראל וחננו באביה ויסעו מאבויו וויתע
בעי הערבים במדבר אשר על פניהם מ
מוֹאָב ממוֹרָה הַעֲמֵץ מִשְׁמָן נְסָע וְלִ
וּחָנָבָנָה לְזָהָר מִשְׁמָן נְמָע וְחַנְוִמָּע
אַרְנוֹן אֲשֶׁר בְּמִרְבֵּטְרִיְּנָא מִגְּלָה רְשָׁא
הַאֲמְרוּ בַּיְּ אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב
וּבֵין האבוי עַל קְיַם יאמיר בספר מלחמות
יהוה אהורה בסוף ואות הנחלים ארנון
ואתדר הנחלים אשר נטה לשבת עַד
תשען לבויל מוֹאָב מיטם באלה הוא
רבאאר אשר אמר יהוה משה אפס
אתה העם אתה להם מיסן
או ישייר ישראל את הטעירה
הआת עלי באר ענהלה פאר חפריה
שלים פריה נdryני חעם במחקק בם
במושעניהם ומפודר מתנה יומתנעה
ונחליאל ימנחלי אל גמות וymbomoת ה
הפי אשור בסדרה מוֹאָב ראש הפסוא
ונטנפה על פניהם ישימן
וישלח ישראל מלכים אלסיזן מלך
האמדי לאמר אעbara פארעד לא
נטה בשירה ובכרים לא נשקה מיבאו
ברדר חמלל נלה עז אשר גער נימב
ולא נתן סיכון את ישראל עבו בנבלו